

Sä kuulut tänne – Juha Heinosen puhe | Maata Näkyvissä -festarit 18.11.2023

Tervemoro hei!

Onpa hienoa nähdä sinut täällä. Tänään pohditaan sitä hyvää uutista ja ihmeellistä tietoa, että emme ole yksin. Sinulla voi olla sellainen fiilis, että olet juuri nyt ihan yksin tässä maailmassa. Minun on pakko tunnustaa, että sellaisia tunteita olen minäkin kokenut aika usein.

Yksinäisyys saattaa olla jokapäiväinen seuralainen silloin, kun vieressä ei vain ole ketään, joka kuuntelisi, huomaisi tai olisi kiinnostunut sinun tekemisistäsi. Yksinäisyys voi iskeä myös silloin, kun ympärillä on paljon ihmisiä kuten nyt. Ulkopuolisuus on tunne, joka luikertelee mieleesi ja silloin ei ole hyvä olla: tekee mieli juosta ulos ja huutaa täysillä turhautuneisuutta ja yksinäisyyden tuskaa ulos. Tänään sä kuulut tänne!

Katsotaanpa, mitä Ainolla on asiasta sanottavaa:

Video

Toinen ystävä voi olla se valopilkku, joka tuo yksinäisyyteen valon. Näin tapahtui Ainolle, mutta se on välillä vaikeaa, sillä on haastavaa tietää ja tuntea olevansa hyväksytty. Minun oli ainakin aikoinaan vaikeaa uskoa sitä. Olin mukana toiminnassa Laukaan nuoressa seurakunnassa. Meidän Lapin reissulle tuli mukaan koulumme ihanin tyttö. Hänen nimensä oli Anne. Ystävystyin tuon Lapin reissun aikana Annen kanssa. Viihdyimme yhdessä, mutta minua pelotti, että Anne huomaa, miten paljon tykkäsin hänestä. Ajattelin Annen saavan slaagin, jos hän tajuaa, että olen ihastunut häneen. Nuorten leirillä jäimme illalla kahdestaan juttelemaan, kun muut menivät nukkumaan. Tajusin, että Anne varmasti vaistoaa tunteeni ja pelkäsin, että menetän hänet ihan juuri, kun hän tajuaa minun olevan ihastunut häneen. Aloin selittää, miten kivaa on liikkua yhdessä kaveripohjalta ja Anne myönteli, että niin on. Luulin onnistuneeni, mutta Anne hävisi seurakunnan porukasta, eikä oikein jutellut koulussakaan minulle mitään. Seuraavana kesänä olin riparilla isosena. Annen naapurin poika ihmetteli minulle, miten olin pystynyt antamaan Annelle lempu. Olin aivan ihmeissäni, miten koulun ihanin tyttö oli muka tykännyt minusta.

En voinut mitenkään tajuta, että joku olisi oikeasti kiinnostunut minusta. Pojasta, joka kärsi puheviasta, jonka koulu meni huonosti ja elämässä oli muutenkin kaikenlaisia murheita. Miten tänään? Kyselin Karkun kakkosjatkiksella, mistä tulee ulkopuolinen olo.

Video

Olisin toivonut, että joku olisi sanonut minulle tuolloin sen, minkä haluan sanoa nyt sinulle. Raamattu sanoo, että olemme ainutlaatuisia ja kalliisti ostettuja Jumalan kuvia. Sillä on meidän identiteettimme kannalta iso merkitys. Se näkyy meidän nimessämme. Hoosea sanoo sinulle, että nimesi on Rakastettu.

Sanokaa silloin veljillenne: "Te olette 'Minun kansani!'" Sanokaa sisarillenne: "Teidän nimenne on 'Rakastettu!'"

Hoos. 2:3

Kuulitko ja huomasitko, sinun nimesi on Rakastettu. Sitä on vaikea aina uskoa, mutta luota siihen, mitä Raamattu sanoo. Tapahtui sinulle eilen mitä tahansa, olit missä tahansa tai ajattelitpa miten typeriä asioita tahansa, niin Jumalan rakkaus ei muutu, se pysyy. Pettynyt ja särkynyt sydän saa lohdun, yhden paikan, missä ei tule pettymyksiä. Se paikka on kaikkivaltiaan Jumalan luona.

– Unohtaako äiti rintalapsensa, unohtaisiko hoivata kohtunsa hedelmää? Vaikka hän unohtaisikin, minä en sinua unohda.

Jes. 49:15

Unohtaisiko Jumala sinut? Se on hieno vertaus syntisiin ihmisiin. Lapsi saa kapinoida ihan kunnolla. Muistan, kun tuttavaperheessä olisi haluttu koira, mutta isä-Heikki oli allerginen, niin tyttö mietti hetken, että voisiko isä-Heikin viedä vaihtoon, jotta saataisiin koira. Meillä monella on välillä ollut fiilis, että kiva jos vanhemmista pääsisi hetkeksi eroon. Noh, vanhemmatkin tekevät isoja virheitä ja tunteita on välillä hankala näyttää. Voin itse sanoa omalta kohdalta 4 tyttären isänä, vaikka aikuiset lapset eivät todellakaan tee aina niin kuin itse toivoisin, ei minulla ole vaimoni lisäksi mitään niin rakasta ja arvokasta kuin omat lapseni. Olen hyvin heikko, keskeneräinen, itsekäs ja syntinen ihminen. Toisin kuin Jumala, joka rakastaa meitä ja lupaa, ettei hylkää eikä jätä.

Häpeään joutuvat nuo kaikki, pilkan kohteiksi, halveksittuina kulkevat kuvien tekijät.

Jes 45:16

Seuraava jae jatkaa tätä. Meidän nimemme on kirjailtu Jumalan kämmeniin. Sellainen, joka hakee tatuoinnin (En ole tässä tatuointien puolestapuhuja, älä ymmärrä väärin.), haluaa pitää sitä kuvaa aina näkyvissä. Jumalalle me olemme aina hänen lähellään ja mielessään. Sen vuoksi hän on tatuoinut meidän nimemme kämmeniinsä, ja se on huikea asia. Tämä tarkoittaa sitä, että Jumala on meidän tukenamme, kun olemme yksin. Yksinäisyys iskee monella tavalla, mutta emme ole silloin yksin, vai mitä sanoo Karkun kakkosjatkis.

Video

Eikö kuulostanutkin hienolta ja lohdulliselta? Jumala on oikeasti meidän kanssamme, aina. Hän ei hylkää. Täydellinen rakkaus ja Jumalan olemus todistavat sen. Minun oli nuorena hankala luottaa seurustelusuhteen alussa toiseen ihmiseen. Ajattelin, että minut hylätään, jos toinen ei oikeasti tykkää minusta. Hylätyksi tulemisen pelko on suurin pelon aihe nuorilla, ihan tutkitusti. Siksi on ihanaa kertoa salaisuus: Jumala ei hylkää sinua koskaan! Tämän lupaa se, mitä Paavali kirjoittaa Timoteukselle.

Jos olemme uskottomia, hän pysyy silti uskollisena, sillä omaa olemustaan hän ei voi kieltää.

2. Tim. 2:13

Jumala ei voi siis kerta kaikkiaan kääntää meille selkäänsä. Se on hänen olemuksessaan. Hän on rakkaus ja toisin kuin me ihmiset, Jumala on aina uskollinen, rakastava ja hyvä. Kun elät Jeesuksen kanssa, sinulla on siis varmaa maata jalkojesi alla. Ei tarvitse pelätä, että joku hylkää, ei tarvitse miettiä kelpaanko ja riitänkö. Olet hänen kanssaan, jonka olemus on sellainen, että riität ja kelpaat. Jumala ei sinua jätä. Se on totta tänään ja se oli totta jo silloin, kun Psalmeja kirjoitettiin. Jos kaikki ovat menneet, niin Jumala on vielä siellä.

Herra on kaikessa oikeamielinen, hän on uskollinen kaikissa teoissaan.
Psalmi 145:17

Jumala vihaa hylkäämistä, mutta kerran hän on joutunut hylkäämään jotain itselleen todella rakasta. Kerran hän on vihassaan joutunut hylkäämään. Jeesus huusi ristillä verissään ja kidutettuna: Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit. Hän hylkäsi Jeesuksen, ettei hän joudu hylkäämään sinua. Tässä näkyy Jumalan koko uskollisuuden olemus ja meille käsittämätön rakkaus. Hän hylkäsi poikansa kuolemaan, jotta me saamme elää, eikä hänen tarvitse hylätä meitä, kun kerran kuolemme. Pimeä ja synkkä hautausmaa ei saa meitä, sillä Jumalan hylkäämä Jeesus kuoli yksin huutaen, sinun käsiisi annan henkeni. Sitten Jeesus kuoli, mutta kolmantena päivänä hauta oli tyhjä.

Jeesus sanoi: "Minä olen ylösnousemus ja elämä. Joka uskoo minuun, saa elää, vaikka kuoleekin, eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole. Uskotko tämän?
Joh. 11:25–26

Jeesus oli noussut kuolleista. Kuolema oli voitettu, synti ja sielunvihollinen oli voitettu. Johannes kirjoittaa ja kysyy, uskotko tämän. Uskotko sinä, hyvä festarivieras, tämän tänään? Silloin et ole yksin. Elämässäsi on tänään mukana paras ystävä, auttaja, veljesi ja ennen kaikkea pelastajasi, joka vie sinut taivaaseen saakka.